

Revoluția Glorioasă

Această revoluție s-a petrecut în Anglia și a reușit să schimbe vechea stare a lucrurilor prin mult efort. În cele ce urmează vom afla cauzele revoluției, apoi războiul civil între rege și popor, domnia lui **Oliver Cromwell**, restaurația iar în cele din urmă venirea lui Wilhelm de Orania care a reușit să pună capăt neînțelegerilor în mod glorios (de unde și numele de Revoluția Glorioasă).

Cauzele revoluției sunt multiple. În primul rând, populația țării era nemulțumită economic, social și politic. Exista o diferență mare între săraci și bogați, de asemenea regii au condus Anglia fără parlament astfel că nu exista o legătură între rege și popor.

O a treia cauză ține de sfera religioasă deoarece existau două confesiuni care se aflau în conflict una cu alta. Pe de-o parte erau marii proprietari de pământ, aristocrații și familia regală care erau de confesiune anglicană respectiv țărani și orășenii care erau protestanți. Dintre acești protestanți, unii erau puritani și aveau revendicări mai radicale precum eliminarea episcopilor, simplificarea (purificarea) bisericii anglicane etc.

Regele Carol I Stuart a condus așadar fără parlament și apoi a chemat parlamentarii în 1640 ca să le zică să voteze noi taxe, fapt ce a înfuriat parlamentarii care au redactat documentul Mustrarea cea Mare.

În 1642 a început războiul civil care s-a purtat între tabăra regelui, ajutat de Biserica Anglicană, vechea nobilime și de armată. Tabăra Parlamentului era compusă din deputații puritani, burghezia, mica nobilime și din orășeni. Regele a fost învins apoi judecat și executat apoi Anglia a devenit republică.

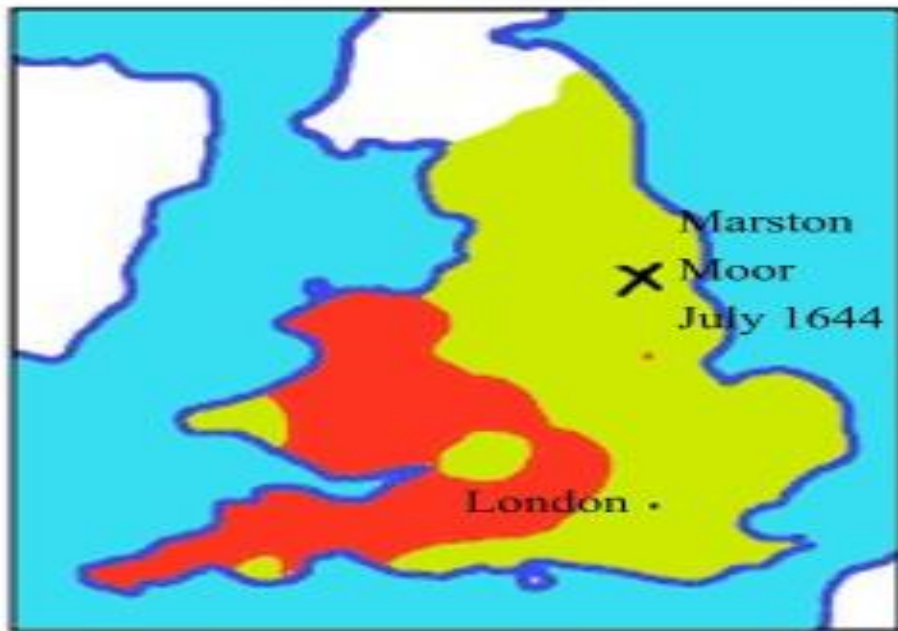
1

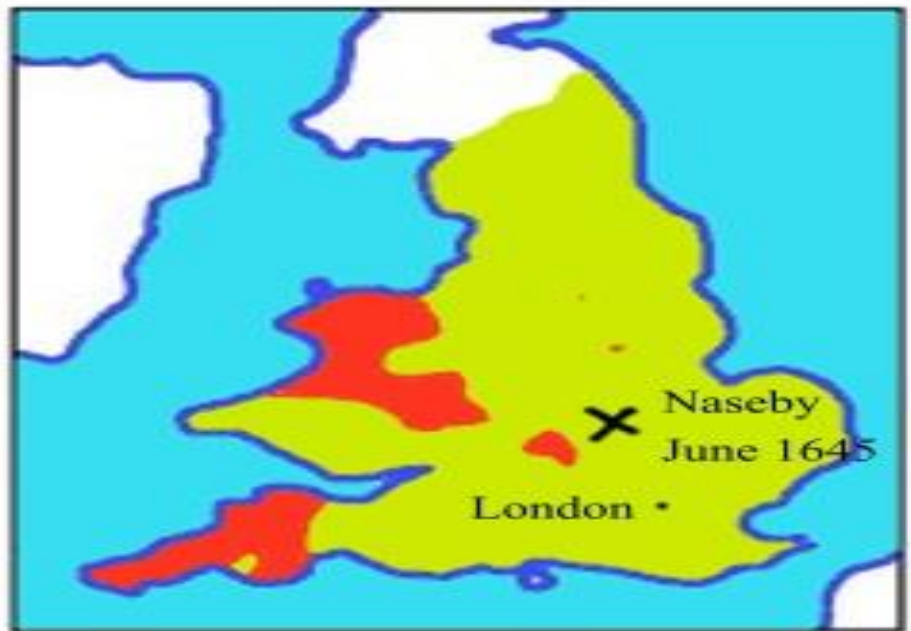
2

3

4

Royalists

Parliamentarians

Între 1649-1653 Cromwell a condus împreună cu Parlamentul iar apoi din 1653-1658 a condus singur, proclamându-se lord protector. Dintre realizările lui amintim faptul că a pacificat țara oprind revoltele irlandezilor și scoțienilor. Totodată a reformat și modernizat armata, care ia numele de armata noului model.

După moartea lui Cromwell, revin la conducere regii din familia Stuart, însă aceștia nu au fost în relații bune cu Parlamentul. Revoluția se termină în 1688, când la conducerea Angliei vine olandezul Wilhelm de Orania. Acesta reușește să pună capăt neînțelegerilor și semnează Declarația Drepturilor prin care puterea lui se limitează și este obligat ca să se consulte cu Parlamentul care ia o parte din decizii. Numele de „revoluția glorioasă” vine de la faptul că nu s-a mai vărsat sânge iar statul a rămas din 1688 până astăzi o monarhie constituțională.

		Domnia Stuartilor	Războiul civil	Republica
1603	Iacob I			
1625	Carol I			
1628	—	Petiția dreptului		
1642			Prima fază	
1645			Lupta de la Naseby	
			A doua fază	
1649			Execuția regelui	
1650			— Primul Act de Navigație	
1651			— Al doilea Act de navigație	
1653				

1653	Protectoratul	Oliver Cromwell
1658	Richard Cromwell	
1660	Restaurația	Carol II
1673	Test Act	
1679	Habeas Corpus Act	
1685	Iacob II	
1688	Revoluția glorioasă	
1689	Declarația drepturilor	Writ de Habeas Corpus

Modelul britanic se referă la monarhia constituțională care s-a dovedit un succes pentru multe țări. Prima caracteristică este separarea puterilor în stat, care înseamnă că există trei puteri independente una de cealaltă: puterea legislativă, puterea executivă și puterea judecătorească.

Puterea legislativă o are Parlamentul compus din Camera Lorzilor și Camera Comunelor. Acești parlamentari votează (iar dacă se strâng suficiente voturi) dau noi legi. Puterea executivă o are regele (mai mult simbolic) și Guvernul format din miniștri și primul ministru care conduc conform legilor și care pun în aplicare legile. Puterea judecătorească veghează dacă legile sunt respectate.

REGELE

numește ↓

CAMERA LORZILOR
peste 200 de
Lorzi Spirituali: episcopi
Lorzi temporali ereditari: duci și
părinți nobili

ministri

CAMERA COMUNELOR
558 deputați de târguri
și comitate

vot ↑ cerzitar

250 000 proprietari și burghezi

mici proprietari, artizani
și salariați, fermieri și copii

Modelul britanic mai presupune existența unor drepturi și libertăți pentru oameni. Există siguranța persoanei, dreptul la petiție*, dreptul la întruniri publice, libertatea cuvântului, precum și alte libertăți civice. De asemenea, supușii devin cetățeni și au dreptul să își creeze partide politice și să participe la alegeri pentru parlament.

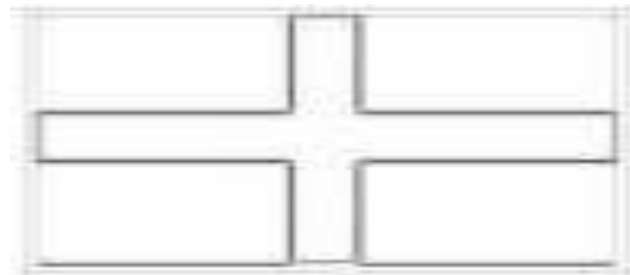
*petiție= drept prin care un cetățean adresează o cerere scrisă către autorități

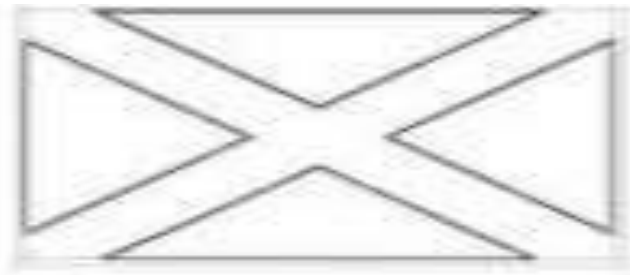
În Anglia au existat două partide politice importante: Partidul Liberal (numit și whig) sprijinit de bancherii și negustorii din Londra; respectiv Partidul Conservator (numit și tory) format din marii proprietari de pământ. Cele două partide ajungeau la putere (în parlament), când unul, când altul în urma alegerilor.

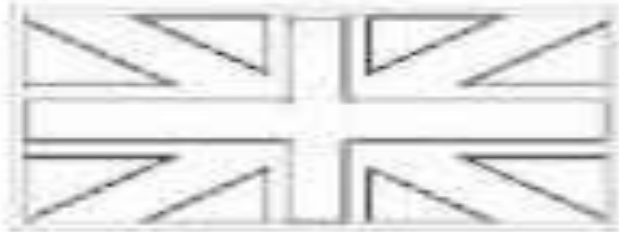
În 1800 denumirea țării s-a schimbat în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei. Acesta se compunea din Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda.

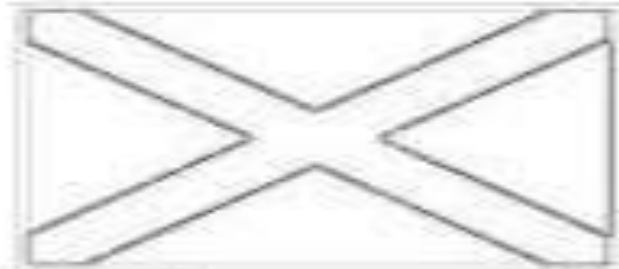
Anglia, crucea Sf. Gheorghe

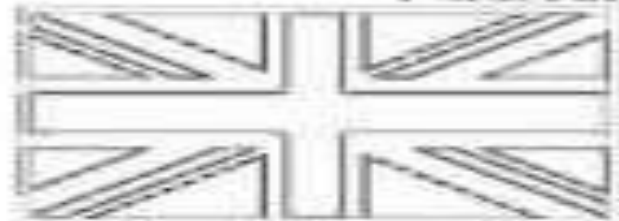
Scoția, crucea Sf. Andrei

Marea Britanie 1707-1801

Irlanda, crucea Sf. Patrick

Marea Britanie, 1801-prezent

Mulțumită dezvoltării economice și datorită armatei noului model, Marea Britanie a devenit un imperiu cucerind multe state de pe globul pământesc. Imperiul era unul comercial, format din colonii unde lucra populația locală și sclavii în plantații, ateliere și fabrici. Legătura dintre metropolă (Londra) și colonii era făcută prin vase care transportau resurse în întreg imperiul. Colonii erau în America de N (Canada și Cele 13 colonii), insulele din America Centrală (Jamaica, Bahamas). În Africa avea colonii în partea centrală și de sud, apoi mai era India și Australia

